

Předkládaná práce si klade za cíl přiblížit sociální existenci a každodennost pražského dělnictva v meziválečném období. Praha, která ve sledovaném období dynamicky rostla a rychle se měnila v moderní velkoměsto, byla také městem s největší koncentrací dělníků v Československu. Zvláštní pozornost je věnována dělnickým rodinám, problematice zdraví a sexuality, bydlení, kulturním praktikám, politické existenci a vzdělávání. Práce používá dobových archivních pramenů organizací zabývajících dělníky nebo dělnických organizacích samotných (politických stran, odborů, zájmových sdružení). Druhým zdrojem informací je kvalitativní sociologické šetření pamětníků. Dále to jsou analýzy statistických dat, dobových periodik a sekundární literatury. Práce se snaží ukázat pražské dělnické prostředí ve vši rozmanitosti jeho existence a pojímá tuto sociální skupinu jako značně heterogenní útvar s velmi plynulými hranicemi přechodu k ostatním sociálním prostředím. Vedle sociálních rozdílů zdůrazňuje práce vliv rozdílů mezi generacemi a pohlavími na každodennost pražského dělnictva.